MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYIMLAR ve BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNCE HER HAFTA PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKARILIR İLGİLİ MAKAM VE MÜESSESELERE PARASIZ GÖNDERİLİR.

T. C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEBLİĞLER DERGİSİ

YILLIK ABONESİ 1000 KURUŞTUR. ABONE TUTARI MALSANDIKLARINDAN BİRİNE YATIRILMALI VE ALINACAK MAKBUZ MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYIMLAR VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE GÖNDERİLMELİDİR.

CİLT: 35 | 13 MART 1972 | SAYI: 1690

Talim ve Terbiye Kurulu Kararı:

Karar s.: 27 Karar t.: 23-2-1972

Konu: Yüksek İslâm Enstitüsü I. Sınıf Öğretim Programı h.

Kurulumuzun 23 Kasım 1971 gün ve 288 sayılı karariyle kabul edilip yürürlüğe konulan Yüksek İslâm Enstitüsü Yönetmeliğinin 2. maddesinde öngörülen "Haftalık Ders Dağıtım Cetveli"-ne göre hazırlanarak Din Eğitimi Genel Müdürlüğünün 4 Şubat ve 329.20/580 sayılı yazılarıyla Dairemize intikal ettirilen Yüksek İslâm Enstitüsü I. sınıf öğretim programının, bağlı örneğine göre kabulü Kurulumuzca uygun görülerek, durumun Bakanlık Makamının tasviplerine arzı kararlaştı.

Uygundur.
23-2-1972
Dr. İlhan ÖZDİL
Millî Eğitim Bakanı y.
Müsteşar Vekili

YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜ MÜFREDAT PROGRAMI

YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜNÜN AMAÇLARI

1 — Yüksek İslâm Enstitüsü:

a) Diyanet İşleri Başkanlığının hizmet alanına giren her kademedeki kuruluşları için yüksek seviyede din hizmetlilerini,

b) Dinî eğitimin gerçekleştirilmesinde, orta öğretim kurumları için Din Bilgisi Öğretmenini, İmam - Hatip Okulları için Meslek Dersleri Öğretmenini yetiştiren,

c) Meslekî dinî eğitim kurumlarının meslek bakımından geliştirilmesinde yardımcı olan yüksek bir eğitim ve öğretim kurumudur.

2 — Yüksek İslâm Enstitüsü eğitim ve öğretim çalışmalarında din hizmetlileri ile öğretmen adaylarını:

a) Anayasamıza, Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerine bağlı, Atatürk Devrimlerini benimsemiş,

b) Millî kalkınmamızda halkın maddî ve manevî güçleri ile katkıda bulunmalarının sağlanmasında etkili, Türk devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü korumada uyanık,

c) Çağdaş ilim anlayış ve görüşünü kavramış, teknik ve teknolojik gelişmelere yatkın,

d) Toplumun kalkınmasında ekonominin, çevre sağlığının önemini kavramış ve halkın uyarılması konularında kendini vazifeli bilen, halk rehberi olmaya hazır,

e) Millî ahlâkı ve islâmiyetin gereklerini nefsinde yaşama ve topluma telkin etme kabiliyeti kazanmış,

f) Dinî islâm esaslarına göre bilen, bildiklerini gerek dinî hizmetler alanında, gerek öğretmenlikte kullanma yollarını öğrenmiş,

g) Müsbet düşünceli, dinin ilkelerini, ilmin vecibelerini takdir ve tanıtmada bilgili,

h) Güzel konuşan, müsamahalı, sağlam bir düşünce sistemi içinde çevresine kendisini sevdiren, örnek alınacak nitelikler taşıyan, halk ve öğrenciler için her şeyden önce bir eğitici olduğu şuuruna sahip,

ı) Çalışkan mesleğinin sorumluluğunu idrak etmiş, yurdun ve dünyanın her yerinde islâmiyet, insanlık ve milleti için hizmet almaya hazır,

j) Beden ve karakter bakımından sağlam, şahsiyet sahibi,

k) Halka ve öğrencilere dinî sevdirmesini, halkın dertleri ile ilgilenmesini, dinî hizmetler ve eğitim için işbirliği kurmasını bilen,

l) Türk millî eğitiminin amaçlarını benimsemiş ve bunları uygulamaya hazır, güvenilir birer meslek adamı olarak yetiştirmekle görevlidir.

YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜNÜN EĞİTİM VE ÖĞRETİM ESASLARI

Bir milletin refah ve mutluluğunun korunup gelişmesinde eğitim ve öğretimin yerini tutabilecek başka bir vasıta olmadığı açık ve seçik bir gerçektir.

Esasen eğitim, bir anlamda, kültürün yeni nesillere iletilmesi ve geliştirilmesi demek olduğundan, kültürel birikme ancak eğitim sayesinde mümkün olmaktadır.

Bir yüksek öğretim müessesesinin fonksiyonu da, öğretim programının gösterdiği sınıflar içinde, gerekli vasıfta bulunanlar için, kabiliyetleri ölçüsünde onlara zihin, ahlâk, heyecan ve beden yönünden gelişmelerinde imkân ve fırsat hazırlamak olmalıdır. Bu seviyede manevi ve beşerî değerlere karşı daha üstün bir anlayışın geliştirilmiş olması için, müfredat programları, her öğrenciye tesirli şekilde faydası dokunacak ve kendini bulmaya yardım edecek tavırlar, maharetler, idealler ve teknikleri kazandırmasında yardımcı olmalıdır.

Eğitimle sağlanan kültürel birikmeyi korumakta, incelemekte, tenkit ve ıslâh edip arttırmakla alacakları sorumluluk bakımından bir yüksek öğretim kurumu olan Yüksek İslâm Enstitüsünün ilmî ve meslekî fonksiyonlarının birbirini kolaylaştıracak ve arttıracak düzende bulunması gerekir. Bu itibarla, Yüksek İslâm Enstitüsünde meslek formasyonu ile ilgili dersler, öğrenciyi sadece din hizmetlisi ve öğretmen olarak değil, yüksek öğrenim görmüş bir lider olarak yetiştirmeyi de hedef tutmalıdır. Bu sebepledir ki, din görevlisi ve öğretmen adaylarının davranışlarına tesir edecek, onların eğitim ihtiyaçlarını ve toplumun isteklerini karşılayacak bir eğitim görüşünün meydana gelmesi için bütünleyici ve bugünkü şartların gerektirdiği vasıf ve ölçüde bir eğitim ortamının hazırlanması lâzımdır.

Şüphesiz, bütün bunlar kendiliğinden olamaz ve bir milletin insan, hayat, tabiat ve dünya hakkındaki görüşü ve özellikle bunların dinle ilişkisi, ancak eğitim sayesinde şekil kazanır ve gelişir; zira belli bir eğitim sayesinde yeni nesiller yoğrulur, onlara muayyen bir görüş istikameti verilebilir. Tabiatiyle, bir görüşün benimsenip geliştirilmesi, hayat, insan ve tabiat karşısındaki davranışımıza tesir edilebilecek bir eğitim sistemi ile mümkün olabilir. Bu sebepledir ki, eğitim sisteminin, bütün sarsıntılarından uzak, objektif bir sistem, yani bir müessese haline gelmesi zaru-

ridir. Din hizmetlisi ve öğretmen adayının topyekûn gelişmesi bakımından öğretim mesleğinin sorumluluğu, bir din hizmetlisi ve öğretmen yetiştirme programının esası olmalıdır. Dolayısiyle, yüksek dereceli öğrenim veren Yüksek İslâm Enstitüsünün müfredat programına hâkim olan anlayış, din eğitimini müessese olarak gerçekleştirmeyi hedef tutan, objektif bir eğitim kritiğinin desteğinde, bilgi emniyetini mesleki formasyonla kaynaştıracak bir yönde geliştirilmelidir.

Yüksek İslâm Enstitüsünde yetiştirilen öğrenciler:

a) Kültürel, ilmî ve teknik bilgide hâkimiyet;

b) Belli meslek alanında becerikli icra kabiliyeti;

c) Tabiî ve yaratılmış güzelliği takdir etme gücü;

d) Din, memleket ve dünya meseleleri üzerinde aydınlık kazanmış, geniş anlayışla cihazlanmış olarak ileride meslek hayatı içinde liderlik güç ve ehliyetini kazanmaya doğru sevkedilmelidir. Kısacası, (1) *İyi yetişmiş olma,* (2) *Konusuna hâkim bulunma,* (3) *Halkın ve öğrencilerin öğrenmelerine tesirli şekilde nasıl yardım edilebileceğini bilme,* Yüksek İslâm Enstitüsünde yetişme ve yetiştirmenin temel ilkeleri olarak dikkate alınmalıdır.

Müfredat programına aksettirilmesinde bir zaruret duyulan yukarıdaki düşüncenin ışığı altında Yüksek İslâm Enstitüsünün temel eğitim ve öğretim esasları da aşağıdaki şekilde tesbit edilmiş olmaktadır:

1 — Yüksek İslâm Enstitüsü millî yüksek dereceli bir din eğitimi kurumudur:

Yüksek İslâm Enstitüsünde öğrencilerin, millî varlığı, islâm dinine başarı ile hizmet edecek, millî ülküleri ve islâmî vecibeleri halka ve öğrencilerine aşılayacak birer meslek adamı ve örnek vatandaş olarak yetiştirilmelerine önem verilir.

İçinde yetişen gençlerin, aynı millî ve islâmî ülküleri benimsemeleri için, gereken bütün bilgileri, alışkanlıkları, ilgileri ve hizmet isteğini kazanmış olmaları lâzımdır.

Yüksek İslâm Enstitüsünde, bütün eğitim ve öğretim çalışmaları, öğrencileri millî amaçlara ulaştırıcı birer vasıta olarak değerlendirilir. Bu çalışmalar sırasında öğretmen, Türk milletine, Türk yurduna, memleket meselelerine ve bunlara ilişkin din sorunları ile bu sorunların çözüm yollarına ait bilgiler üzerinde durur; öğrencinin bu bilgileri elde etmelerine yardım eder; bu bilgileri arttırmak için onlarda devamlı bilgiler uyandırır.

Bu suretle öğrencilerine, yurda ve mesleğe sevgi, bağlılık ve hizmet aşkı aşılar.

Enstitüde her dersin millî hayat ile ilgisinin sağlanmasına ve millî kültüre bağlanmasına geniş ölçüde dikkat edilir. Bütün eğitim ve öğretim çalışmalarında yurt savunmasının önemi ve bu konuda halkın moralinin yüksek tutulmasında, çeşitli sahalarda çalışma gücünün arttırılmasında din görevlileri ve öğretmenlerin tesirleri belirtilir, gerekli telkinler yapılır.

Türk ve İslâm büyüklerini tanıtma, tarihî ve dinî günleri yaşatma, millî oyunlar, halk şiirleri ve türküleri, klâsik dinî Türk musikisi millî hayatla ilgili aktüel olaylar, yurt içi geziler v. b. gibi faaliyetler bu maksada hizmet eder.

2 — Yüksek İslâm Enstitüsü, bina ve tesisleri bakımından, öğrencilerin yukarıdaki amaçlara göre yetişmelerine elverişli bir çalışma yeridir:

Enstitüde dershaneler, lisan odaları, san'at tarihi odası, kütüphane, öğrenci lokali, müzik salonu, sahnesi olan bir toplantı ve konferans salonu, okul hayat köşeleri, uygulama camii, oyun ve spor alanları, okul parkı, günlük yaşama şartları ile ilgili diğer tesisler bulunur.

Bu tesislerden her birinin, sağlık ve temizlik şartlarını hâiz, öğrencilerde estetik duyguyu, Türk - İslâm düşünüş, davranış ve san'at inceliğini geliştirecek vasıfta olmasına dikkat edilir. Bu tesisler arasında:

a) *Dershaneler:* Öğrencilerin rahatlıkla, toplu olarak ders dinlemelerine elverişli birer çalışma yeridir.

b) *Lisan odaları:* İmkân ve ihtiyaç, nisbetinde Batı dilleri ile Arap dili ve Fars dili öğrenimi için lisan odaları tanzim edilir. Bu odalarda ilgili dile ait özel kitaplık, ders levhaları, teyp ve bandlar bulundurulur.

Lisan odaları, öğrencilerin yukarıda belirtilen ders araçlarından gereği gibi faydalanmalarına, tek başına veya gruplar halinde yahut toplu olarak çalışmalarına imkân verecek şekilde tertip edilir.

c) *Kur'an-ı Kerim Odası:* Bu odada ders konuları ile ilgili ders levhaları ve özel kitaplık bulunur.

Ameli bir ders olan Kur'an-ı Kerim'in öğretiminde, derslerin aktif metodlarla yapılması öngörülmelidir. Kırâ'atta kabiliyetli olan veya olmayan bütün öğrenciler derslere aktif olarak katılmalıdır.

Bu oda, Kur'an-ı Kerim'e karşı gösterilen geleneksel millî saygımızı ifade edecek ve bu hususu öğrencilere benimsetecek bir meslek havasını ihtive etmelidir. Bunun için, Kur'an-ı Kerim derslerinin haftalık ders dağıtımında özel olarak tesbiti gereklidir.

d) *Müzik Odası:* Burada Klâsik Türk Musikisi ile ilgili âletler ders levhaları ve özel kitaplık bulunur.

Müzik odası, öğrencilerin tek başına, gruplar hâlinde ve toplu olarak çalışmalarına imkân verecek şekilde tertip edilir.

3 — Yüksek İslâm Enstitüsü gerçek bir topluluktur:

Enstitüde canlı bir topluluk hayatı yaşanır. Öğrencilerin millî bir topluluk içinde ve topluluğun yapıcı ve başarıcı birer üyesi olarak gelişmeleri gerektiğine göre, okul topluluğu içinde, adayların rol ve ödev alarak gerçek bir topluluk hayatı geçirmelerini ve Enstitü'de manevî bir ortamın teşekkülünü sağlıyacak bir eğitim sistemi uygulanır.

Enstitü, derslerde ve dersdışı faaliyetlerde adaylardan her birinin kabiliyetlerinin gelişmesini ve çevresine faydalı bir şekilde tesir yapabilmek için gerekli bilgi, iyi alışkanlık ve maharetler kazanmasını sağlar.

İlerde millet topluluğu içinde ve kutsal bir meslekte ve manevî değerler ortamında ya tek başına veya başkaları ile beraber çalışacaklarından, öğrenciler muayyen ve müşterek amaçlar için halka meslektaşlarıyle, idare adamlarıyle işbirliği yaparak çalışmağa daha Enstitüdeyken alıştırılır. Uygulama ve seminer çalışmaları bu maksat için kullanılabilir.

Topluluğumuzun dayandığı demokrasi ve lâiklik prensiplerini, öğrenciler Enstitüde ve dershanede uygulayarak ve yaşayarak benimser. Enstitüde öğrencilerin kendi aralarındaki ve öğrenci - öğretmen arasındaki karşılıklı münasebetleri, demokratik değerlere ve millî vasfımızla kaynaşmış İslâm anlayışına uyularak düzenlenir.

Enstitünün bütün faaliyetlerinde Enstitü topluluğunun gelişmesine elbirliğiyle çalışılırken, öğrencilerin teker teker her birinin şahsiyetine değer ve önem verilir.

Enstitüde öğrencilerin sorumluluk alarak, Enstitü işlerine katılmalarına geniş ölçüde imkân ve fırsat hazırlanır. Enstitü topluluğunu teşkil eden idareci, öğretmen, ve öğrencilerin derslerde ve dersdışı faaliyetlerde Enstitünün çeşitli işlerini yürütürken, işbirliği yapmaları demokratik zihniyetin gerektirdiği bir zarurettir.

Yüksek İslâm Enstitüsü Öğrencileri birinci sınıftan itibaren, mesleğinin sevgi ve heyecanı ile beslenir:

Bu sevgi ve heyecan, millî ve dinî günlerin değerlendirilmesi, meslekle ilgili konferanslar, tartışmalar, geziler tertiplenmesi, diğer eğitim kurumları ile temaslar sağlanması, Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı kurumların ve orta dereceli okulların çalışmalarının yakından görülmesi ve uygulamalarla bütün meslek hareketlerinin takibi, değerli meslek ve fikir adamlarından faydalanılması suretiyle okul hayatı süresince geliştirilir.

Öğrencilere kazandırılacak gönüllü katkıların önemlisi, görev alacağı çevrenin şartlarından sadece şikâyetçi olmamak, çeşitli zorlukları yenmeyi zevkli bir ödev saymak, halk eğitimi işlerinde gösteureceği yapıcı faaliyetlerle çevresine faydalı olmak ve çevresini cazip hale getirmektir.

5 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilere geniş ölçüde faaliyet, iş ve teşebbüs imkânları sağlıyan canlı bir çevre olmalıdır.

Öğrenciler enstitüde çevreye faydalı işler yapmaya, işten haz dymaya, ihtiyaca ve millî menfaatlere en uygun bir şekilde ve nefsine güvenerek yapmaya alıştırılır. İş denince, beden ve zihin yönünden bütün güçlükleri harekete getiren çalışma konuları anlaşılır. Gerçek ihtiyaçlardan doğan belli bir amaca varmak için çalışırken öğrencilerin bu amacı iyi kavramalarına, ona varmak için gerekli tedbirler üzerinde düşünmelerine, alınacak tedbirleri ihtiyaca en uygun şekilde uygulamalarına ve elde edilen sonucu kontrol etmelerine dikkat edilir.

6 — Karakter teşkilinde başarılı olmak için öğrencilere Türk-İslâm Ahlâkını mücerret kurallarla belletmekten ziyade onların yaşayışlarının bu maksada uygun bir şekilde düzenlenmesi ve Enstitü hayatında her faaliyetin bu maksada yardımcı bir nitelikte organize edilmesi lâzımdır.

İslâmın inanç, ibadet ve ahlâk konuları, özellikle Türk - İslâm Ahlâkı, kısacası "İlm-i hâl" söz olarak öğretildiğinde, öğrencilerin hayatında büyük bir tesiri olacağı şüphelidir. "İlm-i hâl" sözünden de anlaşılacağı üzere, söz konusu prensipler tabiî davranışlar haline geçmelidir.

Özellikle Türk - İslâm ahlâkının öğrencilere fiilleri ve hareketleri içinde tanıtmak gerekir. Genel öğretimde daima misâli öne alıp kurala sonradan gidildiği gibi, ahlâkta da hayatı öne almak, onların tecrübelerinden hareket ederek genellemelere varmayı esas tutmak uygun olur. Böylece, Türk - İslâm ahlâkının ilkelerine yaşatma yoluyla varılacak, bu ilkeler kurallar şeklinde belletilmiyecektir.

Öğretmen, ahlâk eğitiminde iyi sonuçlar almak için kuralları zorla kabul ettiren, indi görüşlerle hareket eden bir diktatör değil, bütün olayları objektif şekilde değerlendiren bir yardımcıdır.

Enstitünün yönetimine ve sosyal işlerine, sorumluluk alarak katılan öğrenciler:

a) Vazife sorumluluğu duyan, iyi birer yurttaş ve meslek adamı olmayı;

b) Topluluğun isteklerini temsil eden faaliyetleri sevk ve idareyi bilen birer lider olmayı;

c) Gerektiğinde bu anlayışta bir liderin gösterdiği yoldan yürümeyi;

d) Kendi kendilerini idare ve kontrol etmeyi;

e) Nefsine güven kazanmayı;

f) Enstitünün nizamlarına uymayı;

g) Kendileri tarafından hazırlanan esasları uygulamayı;

h) Başkalarının hak ve hürriyetlerine saygı göstermeyi;

ı) Türk - İslâm ahlâkını ve islâm dininin gereklerini benimsemeyi, bunları nefsinde yaşamayı;

j) Türlü çalışma kollarında arkadaşlarıyla anlayışlı işbirliği yapmayı ve yardımlaşmayı;

Öğrenirler.

7 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilere fikirlerini ve duygularını, söz söyleme, yazı yazma, resim, grafik, iş ve müzik v.b. gibi türlü yollardan ifade etme imkânlarını vermelidir.

Bildiklerini ve bilerek inandıklarını, araştırma ve gözlem yoluyla elde ettiklerini, duygularını sözle, yazıyla ve diğer ifade vasıtalariyle halka ve öğrencilere, doğru, açık ve tesirli bir şekilde nakletmek her din görevlisi ve öğretmende aranan belli başlı vasıflardan biri olduğuna göre, Yüksek İslâm Enstitüsünde çeşitli fırsatlardan faydalanılarak, her öğrencinin bu kabiliyete erişmesine önem verilir.

8 — Yüksek İslâm Enstitüsü Öğretmenleri, konuları dağınık dallar ve parça parça bilgiler halinde değil, mümkün olduğu kadar birbirleriyle sıkı ilgisi ve hayatla yakın münasebeti bulunan üniteler halinde işlemelidir.

Kazandırılan bilgilerin, öğrencilerin yalnız hafızalarında kalmayıp, bunların yerleşmiş alışkanlıklar halinde onlar tarafından kullanılabilmesini sağlamak için bu bilgiler, çevre ve din hayatı içindeki tezahürlerinden hareket edilerek, öğrencilerin fikir, heyecan ve duygularını çalıştırmak suretiyle işlenir. Bunun için programın ders konuları kısmında verilen ünitelerin ve konuların programdaki sıraya göre incelenmesi muhakkak surette gerekmez. Ders yılı başında aynı sınıf öğretmenleri toplanarak, ders konularını beraberce gözden geçirirler. Bu konular arasında birbirleriyle yakın, uzak ilgisi olanlar aynı zamanda rastlamak üzere ayarlanır ve bu konuları, hayati üniteler halinde işleyebilmek için, çevre şartlarından ve imkânlarından faydalanılarak, beraberce çalışma plânları hazırlanır. Enstitünün eğitim ve öğretim hayatının nâzimi olan bu toplantılar, mümkün olduğu kadar sık sık tekrarlanarak çalışma programlarının uygulanması üzerinde konuşmalar yapılır ve elde edilen sonuçlar değerlendirilir. Bu maksatla öğretmenler aralarında anlaşarak deneme dersleri tertip ederler.

9 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilerine metodlu, verimli çalışma yollarını öğretir, onları tenkidî düşünmeye sevkeder:

Enstitü öğretmeninin görevi, öğrencilere yalnız birçok bilgiler kazandırmak değil, onların doğru ve verimli çalışma alışkanlıkları elde etmelerine yardım etmektir. Öğrencilerin, karşılaştığı olayları, çözülmesi gereken birer problem olarak ele almasına, problemi çözmek için yollar aramasına, bunun için gerekli bilgi ve malzemeyi toplamasına, problemin çözülmesine yarayacak bilgileri karşılaştırıp değerlendirmesine, bir sonuca varıp genel hüküm verebilmesine, bu hükmün doğru olup olmadığını tartıp değerlendirebilmesine ve elde ettiği bu yeni bilgiyi kullanmasına öğretmen rehberlik eder. Böylece öğrencilerin ilmi görüş ve anlayış kazanmalarına yardım edilmiş olur.

10 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilerde güzel şeylere karşı sevgi ve bağlılık uyandırır; onlara herşeyde ve her yerde sevgiyi, güzeli, iyiyi, doğruyu arayıp bulma ve değerlendirme alışkanlık ve kabiliyetini kazandırır.

Enstitü, öğrencileri güzel şeylerle temasa getirir. Tabiatta ve insan emeğiyle meydana gelmiş eserlerdeki güzellikleri arayıp bulmaya teşvik eder ve bu eserlerin bulundukları yerleri ziyaret ettirir. Güzel bir yazı parçası içindeki kahramanın hayatına nüfuz edebilmesi, güzel bir manzara karşısında veya müzik melodileri içinde heyecan duyması, öğrencinin benliğinde önemli değişiklikler meydana getirir. Bu değişiklikler, onun heyecanlarının ahenk ve istikrar kazanmasını sağlar, çevresini daha iyi yorumlamasına yardım eder, ona hayatın manevî güzelliklerini duyarak yaşamayı sevdirir.

11 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilere boş zamanlarını iyi bir şekilde kullanma alışkanlığını kazandırır.

Her vatandaşın, çalışmaya ve dinlenmeye ayırdığı zamanlar dışında, serbest (boş) zamanı kalır. Bu serbest (boş) zamanları yurt ve toplulukla ilgili faaliyetlere ve münasebetlere, okumaya, müzik ve tabiatın güzelliklerinden istifadeye, spor, temsil, sinema, radyo gibi meşguliyetlere, tarım çalışmalarına, gönüllü toplum kalkınması faaliyetlerine ve bir takım faydalı meraklara ayırmak lâzımdır. Enstitü, öğrencilerin serbest (boş) zamanlarını iyi şekilde geçirmekten zevk almasını sağlamaya önem verir.

Her medenî insan, mesleği dışındaki serbest (boş) zamanlarında, zevkle meşgul olacağı bir meraka sahip olmalıdır. Bu sebeple, Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencileri dersleri dışında bir takım zevkli ve faydalı meşguliyetlere teşvik eder ve alıştırır. Bunlardan birkaç örnek:

a) Faydalı koleksiyonlar yapmak, yazı ve makaleleri toplamak;

b) Müzik dinlemek, dinî mûsiki çalışmalarına katılmak, bir müzik aleti çalmak;

c) Resim yapmak, hat, tezhip v. b. san'atlara çalışmak;

d) Spor kollarında çalışmak, geziler ve seyahatler yapmak;

e) Basit araç ve gereçlerle el işleri yapmak;

f) Kitap okumak ve kitaplık sahibi olmak;

g) Hikâye, şiir, piyes yazmak;

h) Fotoğraf, projeksiyon, sinema, radyo, yazı makinesi v. b. kullanmak;

i) Okul bahçesini güzelleştirmek;

j) Gönüllü toplum kalkınması çalışmalarına katılmak gibi meraklar ve faaliyetler öğretmenlerin yardım ve rehberliği ile Enstitünün günlük çalışma programlarından ayrılan saatlerde teşvik ve takip olunur.

12 — Yüksek İslâm Enstitüsü, öğrencilere kendi kabiliyetleri gözönünde bulundurularak, meslek hayatında başarıya götürecek rehberliği yapar;

Bir sınıf içindeki öğrencilerin her biri başlı başına birer varlıktır. Beden yapıları, hareket kabiliyetleri, istidatları, büyüme hızları, ruhi özellikleri, bilgi ve maharet seviyeleri, öğrenme kapasiteleri, çevrelerinden edindikleri hayat tecrübelerinin genişliği ve mahiyeti, aile içindeki durumları gibi tesirler, her öğrencinin gelişimine, davranışına tesir eder. Öğrenciler arasındaki bu ferdi farkları ve onların kabiliyetlerini dikkate alıp her öğrenciyi bulunduğu olgunluk seviyesinde kabul ederek onların en yüksek olgunluk derecesine çıkmasına yardım etmek öğretmenin başlıca görevidir. Öğretmen öğrencilerin birbirlerinden farklı olduklarını düşünerek, şahsi meselelerini çözmede, seminer konularında, dersdışı faaliyetleri seçmelerinde, boş zamanlarını değerlendirmede ve mesleğe hazırlanmada onlara gerekli rehberliği yapar ve bu yoldan giderek onları meslek için hazırlar. Bu rehberlik altında öğrenciler, içinde bulundukları Enstitü topluluğuna düşünen, yapan ve meydana getiren birer üye olarak intibak ederler. Bir sınıfın ihtiyaçlarını anlamak için o sınıfı teşkil eden öğrencilerin teker teker ihtiyaçlarını bilmek gerekir. Yüksek İslâm Enstitüsü öğretmenleri, verimli rehberliği yapabilmek ve öğrencileri hakkında gerekli hükümleri verebilmek için, toplu dosya kayıtları tutarak ve bunları değerlendirerek onları her bakımdan tanıyıp anlamaya çalışmalıdır.

13 — Her Yüksek İslâm Enstitüsü dinî ve islâmî konularda, çevresinin bir araştırma merkezidir.

Yüksek İslâm Enstitüsü, yönetmeliğine uygun seminer çalışmalarıyle ve ayrıca ödevler vermek suretiyle öğrencilere araştırma metod ve tekniklerini öğretir. Özellikle ödevler vermek suretiyle, onlara yakın çevrelerinin dinî meseleleri ile bunların sosyal ve ekonomik hayata tesirlerini inceletir. Bu konularda olumlu çözüm yolları araştırmaları ve uygulamaları yaptırır.

Yüksek İslâm Enstitüsü, yakın çevrede bulunan din görevlileri, din bilgisi ve meslek dersleri öğretmenleri için de, bir ilmî merkez görevi görür.

YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜ HAFTALIK DERS DAĞITIM CETVELİ

Dersler:	*Sınıflar* I	II	III	IV	Toplam
1 — Kur'an-ı Kerim	4	4	—	—	8
2 — Tefsir	—	—	3	4	7
3 — Hadis	—	—	2	3	5
4 — Fıkıh	—	—	3	2	5
5 — Kelâm ve İslâm Düşüncesi	—	2	2	2	6
6 — İslâm Ahlâkı	2	—	—	—	2
7 — Siyer ve İslâm Tarihi	3	2	—	—	5
8 — İslâm Mezhepleri Tarihi	—	—	3	—	3
9 — Tasavvuf ve Tarihi	2	2	—	—	4
10 — İslâmî Türk Edebiyatı	3	2	2	—	7
11 — Hitabet ve İrşad	—	—	—	2	2
12 — Mesleki Türk Musikisi	2	1	—	—	3
13 — Arap Dili ve Edebiyatı	5	5	4	4	18
14 — Farsça	3	3	—	—	6
15 — Sistematik Felsefe ve Mantık	2	2	—	—	4
16 — Din Psikolojisi	—	—	2	—	2
17 — Din Sosyolojisi	—	—	—	2	2
18 — Dinler Tarihi	—	—	2	—	2
19 — Halk Eğitimi ve Toplum Kalkınması	—	—	—	3	3
20 — Teşkilât ve İdare	—	—	—	2	2
21 — İslâm Türk Medeniyeti Tarihi	3	—	—	—	3
22 — Türk İnkılâp Tarihi	—	—	—	2	2
23 — Yabancı Dil (İng. Fr. Alm.)	3	3	3	3	12
24 — Seminer	—	2	2	1	5
TOPLAM:	32	28	28	30	

ÖĞRETMENLİK BİLGİSİ

1 — Eğitim Psikolojisi	—	2	—	—	2
2 — Ruh Sağlığı ve Rehberlik	—	2	—	—	2
3 — Ölçme ve Değerlendirme	—	—	2	—	2
4 — Eğitim Sosyolojisi	—	—	2	—	2
5 — Öğretim Bilgisi	—	—	—	2	2
GENEL TOPLAM:	32	32	32	32	

DERSLERİN AMAÇLARI VE KONULARI

KUR'AN-I KERİM

AMAÇLAR:

1 — Kur'an-ı Kerim'in usûl ve tertibine uygun olarak okunmasında gerekli hakimiyeti sağlamak.

2 — İmam - Hatip Okulunda kazandırılan yetenekleri geliştirmek ve Kur'an-ı Kerim'le ünsiyeti arttırmak, hıfzda derinleşmek.

3 — Kur'an-ı Kerim'in usûl ve tertibine uygun olarak okutulup hıfz ettirilmesinde güdülecek öğretim metodunu teorik ve uygulamalı olarak kazandırmak.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 4 saat)

I — Tarihî ve teorik bilgiler:

A — Arap yazısı, Hz. Peygamber devrinde yazı. Arap yazısının geliştirilmesi, haccac b. Yusuf ve İmam Muhammed Secavendi ve Kur'an Alfabesi hizmetleri.

B — Kur'an-ı Kerim'in nüzûlü:

1 — Tesbiti.

2 — Hz. Peygamber zamanında Kur'anı toplayanlar (Vahiy kâtipleri) ve Ehlü's-Soffa. Bunlara ait nüshalar ve farklılıkları.

3 — Vahiy kâtiplerinin kısa biyografileri.

4 — Hz. Ebubekir devrinde Kur'an-ı Kerim'in tek mushaf haline getirilmesi.

5 — Hz. Osman devrinde Mushaf nüshalarının çoğaltılması ve çeşitli bölgelere gönderilmesi.

C — Kur'an-ı Kerim'in yedi harf üzerine nüzûlü.

D — Kıraat, Kıraat ihtilâflarının doğuş sebepleri, hükümleri, meşhur yedi kıraat imamlarının kısa biyografileri ve kıraatlarından örnekler.

E — Kıraat ıstılahlarının kısa tarifleri.

II — Tecvid ve tertil uygulamaları:

A — İmam - Hatip Okulunda öğretilmiş olan tecvid bilgilerinin yoklanması, tekrarı ve uygulaması.

B — Cezeri'nin "Tayyibe" si ve Şatıbi'nin "Hırz'ul-Emâni" si ölçüsünde:

1 — Harflerin sıfat ve mahreçleri.
2 — Ra'nın hükümleri.
3 — Mim-i sâkine'nin hükümleri.
4 — İdgam ve çeşitleri.
5 — Tenvin ve Nun-i sâkine'nin hükümleri.
6 — "Lâm-ı ta'rif" in hükümleri.
7 — Lâfzatullah.

III — Ezberler:

A — İmam - Hatip Okulunda kazandırılmış hıfzın tekrarı. (Talim ve Tertili).

B — Yeni ezberler:

1 — Bakara sûresi, 153 - 163. âyetleri.
2 — Bakara sûresi, 267 - 286. âyetleri.
3 — Âl-i İmran sûresi, 1 - 30. âyetleri.
4 — Âl-i İmran sûresi, 102 - 110. âyetleri.
5 — Âl-i İmran sûresi, 190 - 200. âyetleri.
6 — Nisâ sûresi, 1 - 14. âyetleri.
7 — Mâide sûresi, 87 - 108. âyetleri.

İSLÂM AHLÂKI

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — İslâm Dini'nin kişiye ve topluma kazandırdığı ahlâk değerlerini tanıtmak.

2 — İslâm'ın getirdiği ahlâk değerlerinin, Hz. Muhammed'in ve yakınlarının şahsında yaşanmış önemli bir hâl kazanmış değerler olduğunu öğrencilere benimsetmek.

3 — İslâm'ın getirdiği ahlâk değerlerinin, Türk - İslâm yaşayışına kazandırdığı özellikler ve Türklerin bu değerlere kazandırdığı canlılığı örnekleriyle benimsetmektir.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 2 saat)

I — Giriş:

A — Ahlâk; tarifi ve konusu.
B — Teorik ve pratik ahlâk.
C — Ahlâk'ın amaçları.
D — Ahlâk ilminin felsefedeki yeri.
E — Ahlâk ilminin tarihçesi.

II — İslâm Ahlâkı:

A — İslâmın doğuşundan önceki (Cahiliye) dönemde ahlâk:

1 — Ferdî ahlâk anlayışı.
2 — Ailede ahlâk değerleri.
3 — Toplumun ahlâk anlayışı:

a) Toplumda yaşayan ahlâk değerleri.
b) Sosyal müesseseler ve ahlâk.
c) Ahlâk açısından toplumda kadının yeri.

B — İslâmın getirdiği yeni dünya görüşü:

1 — Ferdî ahlâk ve insan hakları.
2 — İslâmda aile ve önemi.
3 — İslâmın ahlâk anlayışı:

a) İslâm'ın toplumda değiştirdiği, değiştirmediği ve topluma kazandırdığı yeni ahlâk değerleri.

b) Sosyal müesseseler ve ahlâk.
c) İslâm ahlâkı açısından toplumda kadının yeri.

III — Türk - İslâm Ahlâkı:

A — Müslüman olmadan önceki Türklerde ahlâk değerleri.
B — İslâm'ın Türk ahlâk anlayışına kazandırdığı özellikler.
C — İslâm ahlâkının, Türk millî hayatındaki tezahürleri.
D — Türk - İslâm Ahlâkı:

1 — Yaşayan sosyal değerler:

a) Toplum düzenini yaşatma, koruma ve geliştirme.
b) Hoşgörürlülük.
c) Hakseverlik ve saygı.
d) Hayır ve yardım.
e) Muaşeret.
f) İş ahlâkı.
g) Millî ideallerimiz.
h) Yurt savunması (Hamaset).

2 — Yaşayan aile değerleri.

IV — İslâm'da Ahlâk Eğitimi:

A — Kur'an'da ahlâk değerlerinin veriliş metodu.

B — Hz. Muhammed'in ahlâk ve eğitim öğretim metodu (geniş örneklerle).

C — Türk ve İslâm büyüklerinin ahlâk eğitim ve öğretim metodları. (geniş örneklerle).

D — İslâmda tartışma adabı (cedel).

SİYER VE İSLÂM TARİHİ

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — İslâm tarihinin dünya tarihindeki yerini belirtmek.

2 — İslâmın doğuşunu ve gelişmesini olaylarla tanıtmak.

3 — Siyer ve İslâm tarihi dersinde, Hz. Muhammed'in hayatına geniş bir şekilde yer vermek suretiyle onun dünya ve islâm tarihindeki yerini, önemini ve getirdiği yenilikleri tanıtmak.

4 — Belli ölçüde bir tarih görüşünü, olayları tarih açısından değerlendirme kabiliyeti kazandırmaktır.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 3 saat)

I — Giriş:

A — VIII. Yüzyılın başında, islâmiyetin doğuşu sıralarında dünya:

1 — Roma İmparatorluğu:

a) Siyasî durumu.
b) İnanç, ahlâk ve kültür.

2 — Sasani İmparatorluğu:

a) Siyasî durumu.
b) İnanç, ahlâk ve kültür.

3 — Arap Yarımadası ve komşuları:

a) Siyasi ve ekonomik durum.
b) İnanç, ahlâk ve kültür.

4 — Orta Asya ve Türkler:

a) Siyasî durum.
b) İnanç, ahlâk ve kültür.

II — Hz. Muhammed ve İslâmiyet:

A — Mekke ve Medine'deki arap kavimleri ile etnik gruplar.

B — Hz. Muhammed:

1 — Soyu.
2 — Doğumu ve çocukluğu.
3 — Gençliği, ilk evliliği ve diğer evlilikleri.
4 — Nübüvvet (ilk vahiy ve fetret devresi).
5 — Risalet ve ilk müslümanlar.

C — İslâma davetle başlayan önemli olaylar (Siyasî ve sosyal):

1 — Mekkelilerin islâma karşı direnişleri, direniş sebepleri ve Hz. Muhammed'in tutumu:

a) Müşriklerin mevcut düzenlerini koruma çabaları.
b) İlk müslümanlara yapılan işkenceler.
c) Hz. Muhammed'e ve ilk müslümanlara karşı cemiyetten tecrit hareketi.

2 — Habeşistan'a yapılan göçler ve "Garânik" olayı.

3 — Taif olayı.

D — Mirac ve sonuçları:

1 — Mirac ve Hz. Muhammed.

2 — Mirac karşısında müslümanların ve müşriklerin tutumu.

3 — Akabe biadları ve sonuçları.

E — Hicret ve sonrası:

1 — Hicret'i hazırlayan sebepler.

2 — Hicret ve önemi.

F — Medine devri:

1 — Medine'nin siyasi, sosyal ve ekonomik durumu.
2 — Hz. Muhammed'in Medine'ye gelişi ve ilk olaylar.
3 — Muhacirin ile Ensar arasında yapılan kardeşlik andlaşması.
4 — Medine'de ilk site düzeninin kurulması ve esasları.
5 — İlk nüfus sayımı.
6 — İlk seriyeler ve ilk gazveler.
7 — Cihada izin verilmesi.
8 — Hz. Peygamberin gazveleri (sebep ve sonuçları):

a) Bedir.
b) Uhud.
c) Hendek.
ç) Hudeybiye Savaşı.
d) Hayber seferi.
e) Mekke'nin fethi.
f) Huneyn.
g) Tebük seferi.
h) Diğer siyasi olayların sebep ve sonuçları.

9 — Medine devrindeki önemli dinî olaylar.
10 — Başka milletleri islâma davet.
11 — Kitle halinde islâma katılmalar.
12 — Hz. Muhammed'in veda haccı ve hutbesi.
13 — Hz. Muhammed'in hastalığı ve vefatı.
14 — Hz. Muhammed'in vefatı sırasındaki islâm âlemine toplu bakış.

C — Hz. Muhammed'in şahsiyeti:

1 — Müslümanlar açısından Hz. Muhammed (Peygamberliği ve şahsiyeti).

2 — Müsteşriklerin Hz. Muhammed hakkındaki görüşleri ve bu görüşlerin tartışılması.

III — Hulefa-yi Raşidin Devri:

A — Hz. Ebubekir:

1 — Hz. Muhammed'in vefatından sonra ortaya çıkan durum ve Hz. Ebubekir'in halife seçilmesi.

2 — İrtidat hareketleri ve Hz. Ebubekir'le Hz. Ömer'in tutumu.

3 — Hz. Ebubekir devrinin siyasi, sosyal ve ekonomik olayları.

4 — Şahsiyeti ve vefatı.

B — Hz. Ömer:

1 — Halife seçilmesi.
2 — Fetihler.
3 — Hz. Ömer devrinde kurulan yeni idarî, sosyal ve ekonomik müesseseler.
4 — Şahsiyeti ve vefatı.

C — Hz. Osman:

1 — Halife seçilmesi.
2 — Fetihler.
3 — Zamanında ortaya çıkan siyasi ve sosyal anlaşmazlıklar.
4 — Şahsiyeti, vefatı ve vefatının ortaya çıkardığı siyasî meseleler.

TASAVVUF VE TARİHİ

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — İslâm tasavvufunun doğuşunu, gelişmesini ve islâm dünyası içindeki yerini tanıtmak.

2 — İslâm inancının yayılmasında ve savunulmasında, islâm ahlâkının hayata uygulanmasında ve cemiyet nizamının korunmasında, islâm tasavvufunun kişilere ve cemiyetlere kazandırdığı görüş ve canlılığı kavratmak.

3 — Tasavvuf sistemlerini tanıtma yoluyla, onlara çeşitli din konularında geniş görüşlülük kazandırmaktır.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 2 saat)

I — Giriş:

A — Tasavvuf'un genel olarak açıklanması ve tasavvuf ıstılahları.

B — Panteizm, Mistisizm, Vahdet-i Vücût kavramlarının açıklanması ve türlü toplumlarda görünüşü:

1 — Eski Yunan'da.
2 — Hellenistik çağda.
3 — Hint'te.
4 — Yahudilerde.
5 — Hıristiyanlarda.
6 — İslâm tasavvufunun bunlardan farkı.

II — İslâm Tasavvufunun kaynağı:

A — İslâmiyette tasavvufun doğuşu.

B — Irak, Horosan ve Maveraunnehir'de gelişen tasavvuf cereyanları.

C — Hicrî I - IV. yüzyıllarda yetişen ilk mutasavvuflar (ana hatları ile fikirleri ve eserleri).

III — Müslüman Türklerde Tasavvuf:

A — Orta Asya'da tasavvuf hareketleri.

B — Batı Türklerde (Anadolu ve Rumeli) tasavvuf.

IV — Tasavvufla ilgili metinler:

1 — Attar'ın Tezkiretülevliyasından seçmeler.
2 — Cami'nin Nefahatülüns'ünden seçmeler.
3 — Kuşeyri'nin Risale'sinden seçmeler.
4 — İsmail Hakkı Bursalı'nın Risale-i Vahdet-i Vüvud'undan seçmeler.
5 — Ömer Ferid (Kam) ın Vahdet-i Vücud'undan seçmeler.

İSLAMÎ TÜRK EDEBİYATI

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — Türk Edebiyatına İslâm Dini'nin tesirlerini ve bu tesirler altında gelişen Türk Edebiyatını tanıtmak.

2 — İslâmi Türk Edebiyatında doğan edebiyat türlerini ve bunların inceliklerini göstermek.

3 — Türk - İslâm düşüncesindeki edebî metinlerde ifadesini bulan samimiyet, geniş görüşlülük ve san'at inceliklerini onlara kavratmaktır.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 3 saat)

I — Giriş:

A — Türk Edebiyatının devreleri:

B — Türk Edebiyatının yayılış alanları.

C — Türk Edebiyatı devrelerinin özellikleri.

II — İslâmî Türk Edebiyatının Özellikleri:

A — Dil.

B — Şekil:

1 — Nazım şekilleri.

2 — Aruz vezni ve kalıpları.

3 — Kafiye çeşitleri.

C — Muhteva:

1 — Mazmunlar.

2 — Kıssalar, mitolojik ve tarihî şahsiyetler v. b.

3 — Konular (genel olarak).

III — Divan Edebiyatında Dinî Konular:

A — Tevhidler:

1 — Mensur tevhidler.

2 — Manzum tevhidler ve bunlarda en çok hangi nazım şekillerinin kullanıldığı.

3 — Tevhidlerde kullanılan belli başlı dinî unsurlar.

4 — Meşhur tevhid yazarlarından örnekler (Şeyhî'den, Niyazî-i Mısrî'den).

B — Münacaatlar:

1 — Mensur münacaatlar.

2 — Manzum münacaatlar ve bunlarda en çok hangi nazım şekillerinin kullanıldığı.

3 — Münacaatlarda kullanılan belli başlı dinî unsurlar.

4 — Meşhur münacaat yazarlarından örnekler (Sinan Paşa'dan, Fuzûlî'den, Muallim Naci'den).

C — Na'tlar:

1 — Na'tlarda en çok hangi nazım şekillerinin kullanıldığı.

2 — Na'tın muhtevası, özellikleri ve önemli Na'at yazarları. (Fuzûlî'den, Nazîm'den, Nâbî'den).

D — Mi'raciyeler:

1 — Mi'raciyelerde en çok hangi nazım şekillerinin kullanıldığı.

2 — Mi'raciyelerin konusu, özellikleri ve önemli Mi'raciye yazarları. (Gani - zâde Nâdirî'den, Şeyh Galip'den örnekler).

E — Siyer-i Nebiler:

1 — Özellikleri.

2 — Meşhur siyer kitapları (Darir'den, Veysî'den).

F — Mevlidler:

1 — Özellikleri.

2 — Meşhur mevlid yazarları (Süleyman Çelebi'den, Hamdullah Hamdi'den örnekler).

G — Hilyeler:

1 — Konusu ve özellikleri.

2 — Meşhur Hilye yazarlarından Hakanî.

H — Hâdis-i Erbain Tercümeleri:

1 — Mensur ve manzum Hâdis-i Erbainler.

2 — Özellikleri.

3 — Meşhur Hâdis-i Erbain tercümeleri. (Fuzûlî'den, Nabî'den örnekler).

I — Tezkiretü'l-Evliyalar:

1 — Özellikleri.

2 — Meşhur Tezkiretü'l-Evliya yazarlarından Sinan Paşa'dan örnekler.

İ — Mersiyeler ve Nakteller:

1 — Mersiye ve Maktel arasındaki farklar.

2 — Mersiyelerin en çok hangi nazım şekilleri ile yazıldığı.

3 — Konusu ve özellikleri.

4 — Meşhur Mersiye ve Naktel yazarları. (Fuzûlî'den, Kâzım Paşa'dan örnekler).

J — Ramazaniyeler:

1 — Konusu ve özellikleri.

2 — Meşhur Ramazaniye yazarları. (Sabit'den, Nedim'den örnekler).

K — Menakıbnâmeler:

1 — Özellikleri.

2 — Meşhur Menakıbnâmeler. (Menakıbnâme-i Hacı Bektaş-ı Veli, Menakıb - ı Emir Sultan).

L — Tasavvufî eserler (Ankaravî'nin Mesnevi Şerhinden, Sarı Abdullah Efendi'nin Semerâtü'l-Fuad'ından örnekler).

M — Ahlâk ve Nasihata ait eserler. (Nâbi'nin Hayriye'sinden örnekler).

N — Gazavatnâmeler:

1 — Mensur Gazavatnâmeler ve bunların meşhur olanları. (Gazavat-ı Sultan Murad ve Gazavat-ı Hayrettin Paşa'dan örnekler).

2 — Manzum Gazavatnâmeler ve bunların meşhur olanları. (Ahmedi'den Dastân-ı Tevarih-i Mülûk-i Âl - Osman, Envarî Düsturnâme'den örnekler).

O — Dinî - Destanî Metinler (Hz. Ali Cengi, Battalnâme ve Dânişmendnâme'den örnekler).

IV — Halk Edebiyatı çerçevesine giren dinî manzume çeşitleri: (Örnekleri ile)

A — İlâhiler.

B — Nefesler.

C — Devazlar.

D — Devriyeler.

E — Şathiyeler.

MESLEKÎ TÜRK MUSİKİSİ

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — Türk - İslâm kültüründe doğmuş ve gelişmiş olan dinî musikiyi ana hatları ile tanıtmak.

2 — Dinî musikinin meslekî bakımdan gerekli usûl, makam v. b. bilgi ve maharetleri kazandırmak.

3 — Ders, seminer ve ders dışı faaliyetle gelişmelerine imkân ve zemin hazırlamaktır.

DERS KONULARI:

I. SINIF
(Haftada 2 saat)

I — Giriş:

A — Musiki ve dinî musiki:

1 — Tarifi.
2 — Önemi.
3 — Dinî musikinin islâm dinindeki yeri ve tarihçesi.

II — Türk Musikisi:

A — Musiki yazısı. (Nota ve çeşitleri).
B — Sol anahtarlı porte üzerindeki seslerin yerleri ve isimleri.

C — Aralıklar.
D — Dizi ve dizi içindeki dereceler.
E — Türk musikisindeki işaretler:

1 — Değiştirme.
2 — Tekrar.
3 — Sus.
4 — Donanım.

F — Usûl ve düzüm. (İka').

1 — Basit ve bileşik usûller.
2 — Küçük ve büyük usûller. (Mertebeleriyle).

III — Türk Musikisinde Makam:

A — Ana makamlar:

1 — Ana makamları meydana getiren tam dörtlüler.
2 — Ana makamları meydana getiren tam beşliler.

B — Özel dörtlü ve beşliler.
C — Göçürme makamlar.
D — Bileşik makamlar.
E — Ana makam dizileri:

1 — Ana (basit) makam dizilerinin incelenmesi.
2 — Ana makamların başka perdelere göçürülmesi.
3 — Dinî musikide çok kullanılan diğer makamların özellikleri.

IV — Basit solfej çalışmaları ve en çok 5 ilâhinin notaları ile meşki.

NOT: Genel musiki bilgileri örneklere dayandırılacak ve kulaktan dinî musiki örnekleri öğretimine de yer verilecektir.

ARAP DİLİ VE EDEBİYATI
I. SINIF
(Haftada 5 saat)

Şimdilik Eski Programdaki Arapça Müfredatı Uygulanacaktır.

F A R S Ç A
I. SINIF
(Haftada 3 saat)

Şimdilik Eski Programdaki Farsça Müfredatı Uygulanacaktır.

SİSTEMATİK FELSEFE VE MANTIK

AMAÇLAR:

Öğrencilere:

1 — Hayat ve dünya görüşleri ile meslek anlayışlarını geliştirmelerine yardımcı olmak üzere, onların çeşitli tarzda konulmuş felsefe düşüncelerini anlamalarına imkân ve zemin hazırlamak.

2 — Olaylar üzerinde tutarlı, etraflı düşünme yollarını geliştirmelerinde yardımcı olmak.

3 — Sosyal, kültürel ve dinî olaylar üzerinde tenkidi düşünme alışkanlığı edinmelerine imkân hazırlamaktır.

(Devamı var)

BU DERGİDEKİ KANUNLAR, KARARLAR VE TAMİMLERLE DİĞER YAZILAR TARAFIMIZDAN OKUNMUŞTUR

1	12	23	34	45
2	13	24	35	46
3	14	25	36	47
4	15	26	37	48
5	16	27	38	49
6	17	28	39	50
7	18	29	40	51
8	19	30	41	52
9	20	31	42	53
10	21	32	43	54
11	22	33	44	55

(Bu dergi 22-3-1972 tarihinde basılmıştır.)

MİLLİ EĞİTİM BASIMEVİ — ANKARA